

УДК 658.5

Ковбель В. – ст. гр. БФМ-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ВПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНІЧНИХ ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ІННОВАЦІЙ У ПРОЦЕС СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Науковий керівник: к.е.н., доцент Гевко О. Б.

Проблеми стратегічного управління – відносно нові для підприємств України. Майже за 20 років незалежності нашої країни лише деякі з них побудували систему стратегічного управління, з метою успішного й ефективного функціонування у прогнозованому майбутньому. На жаль, це лише мала частка, з-поміж багатьох підприємств різного профілю і форм власності. Стратегічне управління налаштоване на розробку механізмів передбачення і адаптації підприємств до змін у зовнішньому середовищі, і здійснюється для всіх підсистем управління, зокрема, в області інноваційної діяльності та технічного розвитку підприємства .

Високий рівень невизначеності зовнішніх умов господарської діяльності, значна капіталомісткість потребують прийняття обґрунтованих рішень щодо напрямів стратегічного розвитку організації. Традиційні системи управління, орієнтовані на регламентацію стратегічної діяльності господарюючих суб'єктів, недостатньо гнучкі в динамічному зовнішньому середовищі. Тому питання інтеграції новітніх інформаційних та технологічних процесів у механізм стратегічного управління, на даний момент, є одним із найперспективніших.

До вивчення перспектив стратегічного управління долучилися такі відомі вчені: Х. Віссема, Г. Мінцберг, М. Портер, К.К. Прахалад, А. Стрікленд, А. Томпсон, Г.Хемел. Вагомим внеском у подальший розвиток теорії і методології стратегічного управління стали роботи Р.І. Акмаєвої, М.В. Бражника, Л.Є. Довгань, М.Б. Шифрина та ін.

Пройшовши довгий шлях розвитку, на сучасному етапі стратегічне управління включає системи управління з урахуванням адаптації процесу прийняття стратегічних рішень до вимог динамічного середовища. Ці вимоги спричиняють розвиток: інформаційних систем, які забезпечують безперервне та своєчасне отримання інформації щодо його зовнішніх змін; ідентифікації та моніторингу інформаційно-залежних зон; стратегічної гнучкості; підприємницької активності.

Проводячи узагальнення, можна стверджувати, що в процесі стратегічного управління підприємство, що розглядає власне внутрішнє середовище як первинний елемент розвитку також поводить зважену оцінку зовнішнього оточення. Для цього воно може використовувати новітні інформаційні системи, що дозволяють проводити ефективний збір, накопичення, передавання та обробку інформації. Як основний елемент подібних систем можна виділити цілий ряд спеціальних офісних пакетів, що дозволяють оптимізувати не лише обробку, але й подальший аналіз, таких як побудова різноманітних моделей та подавання розгорнутих звітів.

Список використаної літератури:

1. Клейнер Г.Б. Стратегический менеджмент: актуальные проблемы и новые направления / Г.Б. Клейнер // Проблемы теории и практики управления. – № 1. – 2009. – С. 15–22.
2. Бунин А.С. Теоретические аспекты стратегического управления в контексте эволюции категории / А.С. Бунин // Проблемы современной экономики. – №2 (30). – 2009. – С. 216–224.